

Nina Kramberger

Rada imam izzive, in balet mi jih definitivno postavlja vsak dan!

Draga Nina, lepo te je bilo srečati in videti na odru Hrvaškega narodnega gledališča v Zagrebu na baletnem tekmovanju Mia Čorak Slavenska. Si zadovoljna z doseženo srebrno medaljo v kategoriji junior?

Zelo zadovoljna, kljub temu pa sem do sebe kritična in zmeraj stremim k doseganju višjih ciljev. Je neka potrditev za trdo delo in vzpodbuda za naprej, vsekakor pa je najpomembneje sodelovanje in lasten napredek.

S srebrno medaljo v Zagrebu na tekmovanju Mia Čorak Slavenska

Kot si mi že omenila, bodo letošnje počitnice zelo kratke. In kje sem te zdajle ujela, kaj vse boš počela še v juliju in avgustu?

Julija se odpravljam za tri tedne v Piran na poletno baletno šolo, kjer pripravljamo več baletnih predstav in svečane baletne koncerte. Potem pa grem na morje še s prijateljicami, da si za kratek čas oddahnem pred septembrom in novim šolskim letom.

Nekateri bodo o tebi brali prvič, pa te prosim, da se nam predstaviš kot oseba in kot baletna plesalka. Kdo si, Nina Kramberger, in kam si namenjena?

Sem 18-letna dijakinja in prihajam iz Maribora. Balet je znan kot moja največja strast, zato me večina pozna kot baletko. Kot oseba sem družabna, zelo zgovorna, rada odkrivam nove stvari in spoznavam nove ljudi, zelo imam rada živali, vse stvari delam ob glasbi in sem velika ljubiteljica pogovorov ob kavi. Največ mi pomenijo družina in moji prijatelji, ki me dan za dnem osrečujejo in vzpodbujajo.

... baletni začetki ...

In kako te je življenje pripeljalo do baleta? Je vsega kriva mama?

Po maminih pripovedovanjih me je že kot triletno deklico navdušil in popolnoma prevzel balet, ko sem zagledala njeno baletno krilce in špice. Namreč tudi ona sama je v mladih letih plesala balet, vendar ga je pozneje zaradi bolezni morala opustiti, za kar ji je še danes izredno žal. Tako so me starši pri treh letih vpisali v Plesno šolo Pingi, pri šestih pa sem začela obiskovati nižjo baletno šolo.

...

Zdajle si končala tretji letnik srednje baletne šole, ampak ne vem, ali poleg tega obiskuješ še katero od šol. Predstavi nam svoje baletno šolanje, kdo so bili in so tvoji pedagogi?

Obiskujem Prvo gimnazijo Maribor in se vzporedno izobražujem še na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor. Za dve šoli sem se odločila, saj menim, da imam tako širše možnosti in večjo izbiro za naprej, vendar pa je kljub vsemu balet na prvem mestu in si ne predstavljam v prihodnosti početi ničesar drugega kot plesati. Moje baletno šolanje se je začelo s šestimi leti, ko sem obiskovala prvo plesno pripravnico pri **Mateji Brečko**. Po treh letih, kot pripravnica, sem opravila sprejemni izpit za 1. razred baletne šole, kjer me je poučevala **Martina Kramer**, pozneje pa **Marina Krasnova**. V srednji šoli je moja mentorica **Galina Dmitrieva**, ki ji gredo velike zasluge za moj napredek in uspehe, prav tako pa vsem preostalim pedagogom, ki so me poučevali v mlajših letih.

Kam pa si želiš odplesati po končanem mariborskem konservatoriju, kam te vleče?

Veliko željo imam oditi v tujino. Odšla bom na avdicije, kamor me bo pot ponesla, in kjer me bodo sprejeli, tam bom ostala in plesala. Ničesar pa ne morem reči zagotovo, kje bom, saj se tudi sama pustim presenetiti, vse, kar vem, je, da bi rada plesala.

...

Opiši nam, kašen je en tvoj normalen šolsko baletni dan?

Zjutraj se zbudim in odidem v šolo. Velikokrat odidem od pouka prej, če imamo v SNG Maribor vaje za kakšno baletno predstavo, kjer pogosto sodelujem. Pozneje imamo trening oziroma klas, ki mu sledi še repertoar klasičnega baleta, takrat večinoma delamo variacije ali pas de deux iz različnih baletov in se pripravljamo za produkcije ter razne nastope ali tekmovanja. Na urniku imamo seveda tudi sodobni ples, karakterne ples in zgodovino plesa, vendar različne dneve. Po treningu se odpravim domov, da naredim še kaj za šolo ali se učim, včasih pa imam še večerno vajo za kakšno predstavo. Tako se moj dan večinoma zaključi v poznih urah.

Imaš v baletnem svetu tudi svoje vzornike?

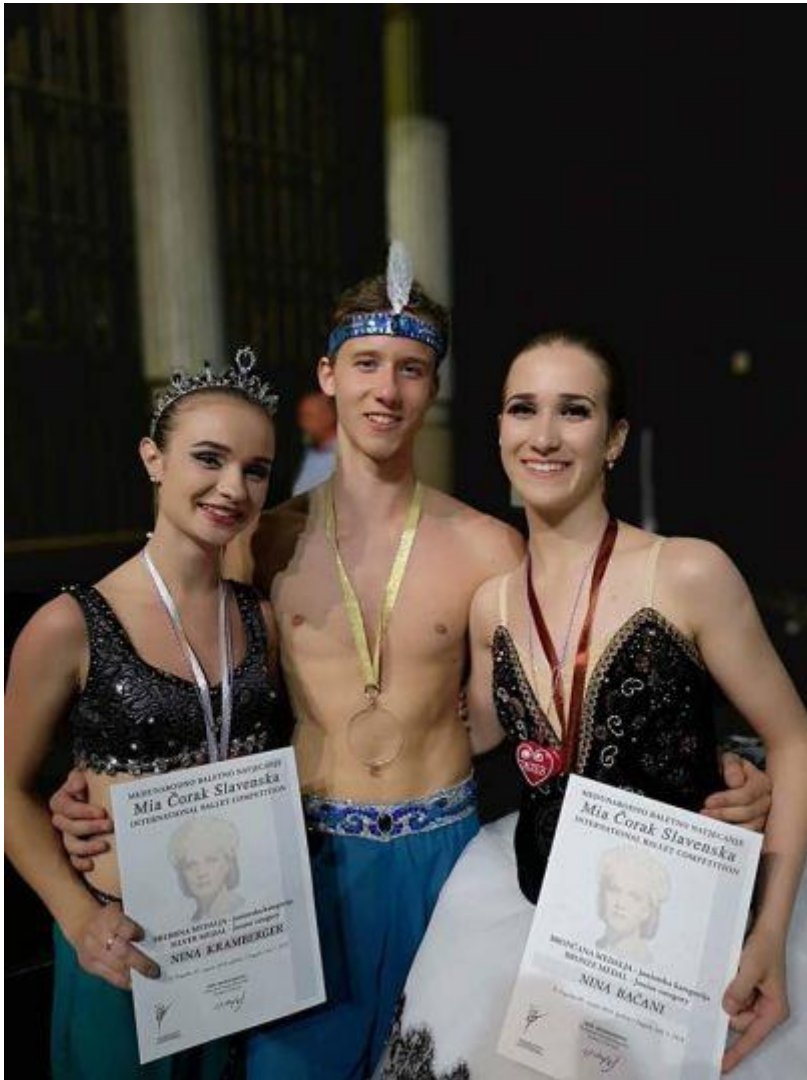
Seveda, vsakega plesalca oziroma plesalko občudujem zaradi njegovih določenih karakteristik, tehnike, izraznosti itd. Vsak plesalec ima nekaj, kar ga naredi posebnega in edinstvenega. Izpostavila pa bi morda **Natalio Osipovo**, **Diano Višnevo** in **Sylvie Guillem**.

... z Janom Trniničem in Nino Bačani privatno in ...

Zdi se mi, da ste s sošolko Nino Bačani in sošolcem Janom Trniničem en tak baletni navihan trio. Sem dobila dober občutek?

Ja, res je (smeh). Z **Janom** sva skupaj v razredu že od 6. leta pa vse do zdaj, z **Nino** pa smo skupaj prišli v razred pozneje. Kot razred se vsi zelo dobro razumemo in se med seboj podpiramo. Nismo samo sošolci, ampak tudi dobri prijatelji in se družimo tudi izven baleta oziroma pouka. Mislim pa, da ima veliko vlogo to, da skupaj preživimo veliko časa med treningom in na raznih gostovanjih ali tekmovanjih, pa vendar se ne naveličamo drug drugega tudi v svojem prostem času.

... na tekmovanju v Zagrebu, kjer je Jan dosegel zlato, Nina Bačani pa bronasto medaljo ...

Omenili sva že baletno tekmovanje v Zagrebu, si pa redna obiskovalka baletnih tekmovanj, pa me zanima, kaj meniš o njih, kaj prinašajo in če kaj tudi odnašajo?

Menim, da so baletna tekmovanja zelo pomembna za nas, mlade baletne plesalce, saj si z njimi nabiramo izkušnje na odru, treniramo in skušamo napredovati s pomočjo svojih pedagogov. Prinašajo vse dobro, prej kot slabo, saj z dobrimi rezultati in dosežki dobiš neko potrditev za svoje delo, sicer pa je najpomembneje, da čim več plešemo in uživamo ob trenutkih na odru.

In na kateri dosežek si najbolj ponosna?

Vsi dosežki mi zelo veliko pomenijo, najbolj pa sem ponosna na doseženo bronasto medaljo pred dvema letoma na Mednarodnem baletnem tekmovanju Mia Čorak Slavenska v Zagrebu. Tja smo odšli brez pričakovanj, plesati zase in uživati. Za vedno mi bo ostal v spominu trenutek, ko so med bronastimi medaljami povedali moje ime. Spomnim se, da sem sprva mislila, da so med priznanji za sodelovanje name pozabili, tako da je bil to zame kar velik šok in pozneje nepopisno veselje.

...

Kako se ti zdi, da klasični balet v današnjem času ohranja mesto v poplavi modernih plesnih zvrsti? Kako ti gledaš na njegovo vsebino, ki je skoraj vedno pravljíčna?

Kljub vsem drugim zvrstem balet še zmeraj velja za tisto klasiko, ki si jo ogledaš kot poznavalec ali pa samo kot nekdo, ki uživa v klasični glasbi in čudovitih plesalcih. Menim, da balet v svetu ohranja dobro mesto, čeprav bi morali zanj narediti več, predvsem v Sloveniji, ki bi lahko kulturo nasploh bolj ohranjala in vanjo vlagala.

Kaj te pri baletu najbolj osrečuje in kaj najbolj žalosti?

Najbolj me osrečuje to, da sem lahko, ko plešem, to, kar sem. Katerokoli vlogo predstavljaš, lahko daš vanjo kanček sebe in izraziš svoja čustva. Rada imam izzive in balet mi jih definitivno postavlja vsak dan. Seveda so pri baletu tudi slabi dnevi, razočaranja, ko nič ne gre tako, kot bi moralo, vendar ta žalost hitro mine, saj v baletnem svetu, vsaj v mojem, zanjo ni časa in prostora.

Kako skrbiš za svoje telo poleg redne baletne vadbe. Ali paziš, kaj ješ in piješ?

Nasploh se rada gibam, tudi ko ne plešem. Poleg treningov še sama delam različne vaje za postavo, moč, vzdržljivost ... Prehranjujem pa se bolj kot ne normalno. Jem vse, seveda v normalnih mejah, pa tudi če se mi kaj 'zlušta'.

...

Kaj pa Nina počne, kadar ne pleše, ne razmišlja o baletu?

V prostem času sem najraje s prijatelji in družino. Včasih sem tudi trenirala jahanje, vendar mi pozneje čas tega več ni dopuščal, zato grem zdaj občasno jahat, da odklopim svoje misli. Na splošno pa rada 'športam' in uživam v naravi ali pa se sprostim doma ob dobri glasbi ali filmu. Zelo rada tudi potujem, saj obožujem tisti vznemirljiv občutek v novi državi.

...

Naštej tri ali pa – če jih imaš – pet stvari, ki so vedno s tabo na treningu, nastopu ali pa tudi kar tako? Brez česa ne greš nikamor?

Nikamor ne grem brez telefona, saj žal brez njega ne gre. Vedno imam s seboj tudi plastenko vode in sončna očala, tudi ko je oblačno (smeh).

Po čem pa si, Nina, najbolj prepoznavna?

Na to vprašanje bi verjetno lažje odgovorili drugi, ampak večinoma se opisi kar ponavljajo: baletka, majhna, veliko govori in se rada smeji.

...

Plesati balet pa je? In postati balerina?

Nekje sem enkrat zasledila neko misel, ki sem jo sicer rahlo preuredila. 'Živi za balet, da bi živel od njega.' To pomeni zame balet, in si, čeprav 'zlajnano', ne predstavljam življenja brez njega, tako kot biti karkoli drugega kot balerina.